

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9417 af 15/07/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-101-97 om reparation - vedligeholdelse - elkabel - lift - hjælpemiddel - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200766-96

Ankestyrelsens principafgørelse O-101-97 om reparation - vedligeholdelse - elkabel - lift - hjælpemiddel - bil

Resume:

Afgørelsen af, om der kunne ske dækning af udgifter til udskiftning af elkabel på en invalidebil skulle ikke træffes efter hjælpemiddelbekendtgørelsen. Afgørelse måtte derimod træffes efter reglerne i bilbekendtgørelsen.

Der kunne ikke ske dækning af udgifterne til elkablet, da der ikke var hjemmel hertil i bilbekendtgørelsen.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

15-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1 og § 58, stk. 3

Sagsfremstilling:

Ansøger modtog højeste førtidspension og havde en bil, der var ydet hjælp til efter reglerne i bistandslovens § 58. Der var på bilen monteret en lift, der var bevilget som særlig indretning til bilen efter § 9 i bilbekendtgørelsen.

Ansøger søgte om at få dækket udgiften på ca. 1.000 kr. til udskiftning af et defekt kabel til liften.

Kommunen meddelte ved afgørelse i februar 1996, at det ansøgte kabel ikke kunne bevilges, da der ikke fandtes hjemmel hertil i bilbekendtgørelsen.

Ankenævnet hjemviste herefter i april 1996 sagen til kommunen til fornyet behandling efter forudgående afklaring af, hvorvidt det ansøgte vedrørte en reparations- eller vedligeholdelsesudgift. Nævnet henviste til, at det ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse, og at det ikke, som forudsat af kommunen, var udelukket at yde hjælp til dækning af udgifter til reparation af hjælpemidler. Samtidig henviste ankenævnet til, at der som udgangspunkt ikke kunne ydes hjælp til dækning af almindelige vedligeholdelsesudgifter. Ankenævnet henviste i lovgrundlaget til hjælpemiddelbekendtgørelsen. Kommunen svarede herefter i april 1996 nævnet, at kablet betragtedes som en almindelig vedligeholdelsesudgift i forbindelse med brug af lift til handicappilen, og at det var derfor, at kommunen havde meddelt afslag på ansøgningen.

Kommunen henviste nu både til hjælpemiddelbekendtgørelsen og bilbekendtgørelsen.

Sagen blev herefter indbragt for Ankestyrelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om udgiften til reparation af elkabel i el-lift, ydet efter bilbekendtgørelsen, skulle vurderes efter reglen i § 5 i hjælpemiddelbekendtgørelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at afgørelsen af, om der kunne ske dækning af udgifterne til udskiftning af elkabel på lift på ansøgers handicapbil, ikke skulle træffes efter Socialministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58, da denne alene tager sigte på hjælpemidler ydet efter lovens § 58, stk. 1. Afgørelsen måtte derimod træffes efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 886 af 11. december 1986, bilbekendtgørelsen.

Ankestyrelsen fandt herefter, at der ikke kunne ske dækning af udgifterne til udskiftning af elkablet på liften på ansøgers handicapbil.

Begrundelsen var, at hverken bistandslovens § 58, stk. 3 eller bilbekendtgørelsen, efter Ankestyrelsens opfattelse indeholdt hjemmel til at afholde udgifter til reparation/vedligeholdelse af bil.

Ankestyrelsen tiltrådte med denne begrundelse ankenævnets afgørelse.

Ankestyrelsen bemærkede i øvrigt, at ansøger havde mulighed for at søge udgiften dækket efter pensionslovens § 17, hvorefter personligt tillæg kan udbetales til pensionister, hvis økonomiske forhold er særligt vanskelige.

Ankestyrelsen bemærkede endvidere, at da afgørelsen om udgiften til elkablet skulle behandles efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 886 af 11. december 1986, burde afgørelsen i første instans være truffet af revaliderings- og pensionsnævnet, jf. bekendtgørelsens § 17.